



**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Q[uo]d no[n] nobis equæ magna sit, ut fuit antiquis sanctis, huiusmodi
co[n]questionis ca[usa], in salicibus, in medio eius, suspendimus organa
n[ost]ra, q[uomod]o ca[n]tabimus canticu[m] domini in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

Et tu Bethleem effrata siue terra Iuda paruulus es in milibus Iuda, ex te mihi egredietur, qui sit dominator in Israel. Medius horum Esaias ita dixit: rem eandem p̄ spiritum prospiciens. Quia de Syon exiit lex, & uerbum domini de Hierusalem. Quam iustum ergo desiderium debuit esse hominibus illius captiuitatis, filijs illis peregrinationis reuertendi in terram Iuda? Dixit ergo tam longe ante spiritus Propheticus, in persona illorum: Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordaremur Syon. Quae nam alia causa digna erat, nisi ista, quam diximus, propter quam illius terrenae Syon recordarentur? Propter quam dicebat spiritus Propheticus in persona cuiusque illorum, quibus reuertendi licentia dabatur, si oblitus tui fuero Hierusalem, obliuioni detur dextera mea, adhæreat lingua mea faucibus meis si non meminero tui, si non proposuero Hierusalem, in principio lætitiæ meae, subiungens: Memor esto domine filiorum Edom in die Hierusalem, qui dicunt, exinanite, exinanite, usque ad fundamentum in ea, Illi namque, scilicet filij Edom maxime execrabiles fuerunt, pro eo quod cum fratres secundum carnem Israelis existerent, ipsi præcipue aduersati sunt ab exitu Israel de Aegypto, & gentes cæteras aduersus eos sæpe concitauerunt & adiuerunt, & captiuitati illorum sicut & cæteris casibus insultauerunt. Cuius furoris & indignationis perseverantis usque in finem. Dicit in lamentationibus: Gaude & lætare filia Edom, quae habitas in terra Hus, ad te quoque perueniet calix, inebriaberis atque nudaberis. Quibus nimirum in uerbis eadem iustitiæ uindicta denunciatur, quæ in uerbis istis expetebatur: Memento domine filiorum Edom, in die Hierusalem. Qui propter causam iam dictam, scilicet propter spem Christi nascituri, recordatus est illius terræ Syon, nonne etiam recordatus est cœlestis Syon? Et qui propter desiderium tantæ spei, carnis appetitus & Babylonicas contempsit delicias, ut rediret in terram illam habens reuertendi licentiam: nonne illi beatitudo hæc congruit, beatus qui tenebit & allidet paruulos suos ad petram? Non uacat singulis horum immorari, transeamus ad eum, qui magis ad nos pertinet mysticum sensum eiusdem Psalmi, uti propositum est.

¶ Quod non nobis eque magna sit, ut fuit antiquis sanctis, huiusmodi conquestionis causa, in salicibus, in medio eius suspendimus organa nostra, quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena.

Michie, 5.
Esa. 2.

Psalm. 136.

Filij Edom iustitiam
festuere filij
Israel.
Exod. 17.
Num. 20
Amos, 1.

Thren. 4.



Sciendum in primis, quia non æque magna nobis nunc est, ut antiquis erat, huiusmodi conquestionis causa, ut dicamus. In salicibus in medio eius suspendimus organa nostra. Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena? Flendū quidem nobis est, quoniam spem habemus futuri seculi, qui filij sumus illius quæ sursum est Hierusalem, ciuitatis dei uiuentis, in qua uidetur gloria sanctæ trinitatis, secundum hoc ipsum nomen Hierusalem interpretatur enim, uisio pacis. Flendū (inquam) quia dum sumus in corpore, peregrinamur ab illa uisione, & totus mundus nobis est Babylon: sed in ipso fletu hic plus habemus gaudij & consolationis, quia quem nasciturū expectabant flentes illi, iam natus est Christus sol generis humani. ¶ Et tanta est flentium distantia, ut dicas, quia illi fleuerunt quasi in nocte: nos autem flemus quasi in die & liberius quam illi, inter ipsos fletus possumus organa nostra tangere, & canticum domini cantare, id est, os nostrum aperire & fidem sanctæ trinitatis palam prædicare. Hoc facere illis non licebat, neque enim talis prædicatio tunc portari poterat. Nam de solis dicimus filijs illius captiuitatis, horum notissimi sunt tres pueri supra memorati, quia suo numero præsentiam, & curam adesse monstrauerunt beatæ trinitatis, dum tripudiant in camino ignis ardentis, sed & de omnibus sanctis antiquioribus patriarchis, & regibus, & prophetis, quicumque cognouerunt mysterium eiusdem sanctæ trinitatis. ¶ Salices enim erant non solum homines Babyloni, siue Assyri, siue Persæ, & Mædi: uerum etiam homines Israelitici siue Iudaici generis, ita ut oporteret maxime propter eos cantationis huiusmodi organa suspendi, id est, gloriam sanctæ trinitatis aut reticere, aut sic loqui, ut non audiret foris: sic scribere, ut signatus liber non posset uulgo legi. Quid tandem accidit uel quid actum est, ut uacaret nobis cantare canticum domini, cantare siue clamare cum sanctis Seraphin, sanctus, sanctus, sanctus dominus deus exercituum, plena est omnis terra gloria tua, atque hic modo fidem nominis tui palam prædicare o beata trinitas? Quomodo accidit, ut ita possemus cantare canticum domini, in terra aliena.

Nobis minor est flendi causa fuit antiquis.

Danie. 5.
Salices erant etiam Iudæis.

Esa. 6.

De ma